

מקרא-key: ◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

ביצה-יום טוב		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן, או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן - הדם יורק והבשר יאכל. ואם היתה שבת - לא יורוק, ואם זרק - הורצה, על מנת להקטיר אימורין לערב.	מיתיבי:									◊	כ:
אם זרק, דיעבד - אין, לכתחלה - לא.										◊	בא.
בשלמא לרבא - ניהא, אלא לרבה בר רב הונא קשיא										◊	בא.
קשיא.										◊	בא.
ואיבעית אימא: שאני שבות שבת משבות יום טוב.										!	בא.
בהמה, חציה של נכרי וחציה של ישראל, מהו לשחטה ביום טוב?	בעא מניה רב אויא סבא מרב הונא:									^	בא.
מותר.	אמר ליה: [רב הונא]									!	בא.
וכי מה בין זה לנדרים ונדבות?	אמר ליה: [רב אויא סבא]									◊	בא.
עורבא פרח.	אמר ליה: [רב הונא]									!	בא.
לאו היינו רב אויא סבא דמשתבח ליה מר בגויה, דגברא רבה הוא?	כי נפק, אמר ליה רבה בריה:									◊	בא.
ומה אעביד ליה, אני היום (שיר השירים ב) סמכוני באשיות רפדוני בתפוחים, ובעא מינאי מלתא דבעיא טעמא.	אמר ליה: [רב הונא]									O	בא.
וטעמא מאי?										◊	בא.
בהמה חציה של נכרי וחציה של ישראל מותר לשחטה ביום טוב - דאי אפשר לכזית בשר בלא שחיטה, אבל נדרים ונדבות - אסור לשחטן ביום טוב, דכהנים כי קא זכו - משלחן גבוה קא זכו.	[רב הונא]									!	בא.
בהמה חציה של נכרי וחציה של ישראל - מותר לשחטה ביום טוב, דאי אפשר לכזית בשר בלא שחיטה, עיסת, חציה של נכרי וחציה של ישראל - אסור לאפותה ביום טוב, דהא אפשר ליה למפלגה בלישה.	רב חסדא:									■	בא.
עיסת כלבים, בזמן שהרועין אוכלין ממנה - חייבת בחלה, ומערבין בה, ומשתתפין בה, ומברכין עליה, ומזמנין עליה, ונאפת ביום טוב, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח.	מתיב רב הנא בר חנילאי:									◊	בא.
ואמאי? והא אפשר ליה למפלגה בלישה										◊	בא.
שאני עיסת כלבים, הואיל ואפשר לפייסן בנבלה.	[רב חסדא]									!	בא.
ומי אית ליה לרב חסדא הואיל?										◊	בא.
האופה מיום טוב לחול, רב חסדא אמר: לוקה	והא אתמר: [רב חסדא]									◊	בא.
אינו לוקה.	רבה:									◊	בא.
לוקה, לא אמרינן: הואיל ומקלעי ליה אורחים חזי ליה - השתא נמי חזי ליה.	רב חסדא:									◊	בא.
אינו לוקה, אמרינן הואיל	רבה:									◊	בא.
אלא, לא תימא הואיל ואפשר, אלא: כגון דאית ליה נבלה, דודאי אפשר לפייסן בנבלה.										!	בא.
הני בני באגא דרמו עלייהו קמחא דבני חילא, מהו לאפותה ביום טוב?	בעו מניה מרב הונא:									^	בא.
חזינא, אי יהבי ליה רפתא לינוקא ולא קפדי - כל חדא וחדא חזיא לינוקא, ושרי. ואי לא - אסור.	אמר להו: [רב הונא]									!	בא.
מעשה בשמעון התימני שלא בא אמש לבית המדרש, בשחרית מצאו רבי יהודה בן בבא, אמר לו: מפני מה לא באת אמש לבית המדרש?	והתניא: [רבי יהודה בן בבא]									^	בא.
בלשת באה לעירנו ובקשה לחטוף את כל העיר, ושחטנו להם עגל והאכלנום, ופטרנום לשלום.	אמר לו: [שמעון התימני]									!	בא.
תמה אני אם לא יצא שכרם בהפסדכם, שהרי אמרה תורה לכם ולא לנכרים.	אמר לו: [רבי יהודה בן בבא]									◊	בא.
ואמאי? הא חזי למיכל מיניה										◊	בא.
עגל טרפה הואי.	רב יוסף:									!	בא.
והא חזי לכלבים										◊	בא.

מִימְרָא-statement ◊ נְקוּדָה מְרִכְזִית לְסִיכּוּם הַזֶּה- ◊ שְׂאֵלָה-חֻשָּׁא ◊ תִּירוּץ-אָנְסְוֵר ◊ רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants ◊ נְקוּדָה מְרִכְזִית לְסִיכּוּם הַזֶּה- ◊ שְׂאֵלָה-חֻשָּׁא ◊ תִּירוּץ-אָנְסְוֵר ◊ רְאִיָּה-proof
---	--

ביצה-יום טוב		Talmud Navigator												
מִימְרָא	מֵאן דֹּאמֵר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
תנאי היא												!	כא:	
(שמות יב) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם, ממשמע שנאמר לכל נפש - שומע אני אפילו נפש בהמה במשמע, כענין שנאמר (ויקרא כד) ומכה נפש בהמה ישלמה, תלמוד לומר לכם, לכם - ולא לכלבים, דברי רבי הגלילי.	דתנאי: [רבי יוסי הגלילי]	◊	■	!									כא:	
אפילו נפש בהמה במשמע, אם כן, מה תלמוד לומר לכם - לכם ולא לנכרים.	רבי עקיבא:	◊	■	!									כא:	
ומה ראית לרבות את הכלבים ולהוציא את הנכרים	[רבי יוסי הגלילי]	?											כא:	
מרבא אני את הכלבים שמזונותן עליך, ומוציא אני את הנכרים - שאין מזונותן עליך.	[רבי עקיבא]	!											כא:	
ולרבי יוסי הגלילי דאמר לכם ולא לכלבים, הני סופלי לחיותא היכי שדינן להו ביום טוב?	אביי לרב יוסף:	?											כא:	
הואיל וחזו להסקה.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	כא:	
תינח ביבישתא, ברטיבתא מאי איכא למימר?												?	כא:	
חזו להיסק גדול.	אמר ליה: [רב יוסף]											!	כא:	
תינח ביום טוב, בשבת מאי איכא למימר?												?	כא:	
משלטין להו אגב ריפתא, כדשמואל.	אמר ליה: [רב יוסף]	!											כא:	
דאמר שמואל: עושה אדם כל צרכו בפת.	דאמר שמואל:	■	!										כא:	
ופליגא דרבי יהושע בן לוי												■	כא:	
מזמנין את הנכרי בשבת, ואין מזמנין את הנכרי ביום טוב, גזרה שמא ירבה בשבילו.	דאמר רבי יהושע בן לוי:	◊	◊	■									כא:	
אפילו בשבת נמי לא, משום שיורי כוסות.	רב אחא בר יעקב:	◊	■										כא:	
אי הכי דידן נמי												?	כא:	
דידן חזו לתרנגולין.												!	כא:	
דידהו נמי חזו לתרנגולין												?	כא:	
דידהו איסורי הנאה ניהו.												!	כא:	
ולטלטלינהו אגב כסא												?	כא:	
משלטין כנונא אגב קטמיה, אף על גב דאיכא עליה שברי עצים	מי לא אמר רבא:	?	■										כא:	
התם לאו איסורי הנאה ניהו, הכא איסורי הנאה ניהו.												!	כא:	
ולהוי כגרף של רעי	רב אחא מדפתי לרבינא:	?											כא:	
וכי עושין גרף של רעי לכתלה?	אמר ליה: [רבינא]	!											כא:	
מזמנין את הנכרי בשבת, ואין מזמנין את הנכרי ביום טוב, גזרה שמא ירבה בשבילו.	אדבריה רבא למר שמואל ודרש:											■	כא:	
כי הוה מקלע להו נכרי ביום טוב אמרו ליה: אי ניהא לך במאי דטריחא לך - מוטב, ואי לא - טריחא יתירא אדעתא דידך לא טריחונ.	מרימר ומר זוטרא:											○	כא:	
אומרים: לא יחם אדם חמין לרגליו אלא אם כן ראויין לשתיא	בית שמאי:												■	כא:
מתירין.	בית הלל:												■	כא:
עושה אדם מדורה ומתחמם כנגדה.													■	כא:
האי מדורה מאן קתני לה? דברי הכל היא, ושני להו לבית שמאי בין הנאת כל גופו להנאת אבר אחד, או דלמא בית הלל קתני לה, אבל בית שמאי לא שני להו?	איבעיא להו:												^	כא:
לא יעשה אדם מדורה ויתחמם כנגדה	תא שמע: בית שמאי:											◊	כא:	

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

		Talmud Navigator															
ביצה-יום טוב	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י						
מימרא	בית הלל:										♦	■	!	◇	א:		
ובית הלל מתירין.	[רבן גמליאל]														■	א:	
שלשה דברים רבן גמליאל מחמיר כדברי בית שמאי:															◇	א:	
אין טומנין את החמין לכתחלה ביום טוב															■	א:	
ואין זוקפין את המנורה ביום טוב.															◇	א:	
ואין אופין פתין גריצין אלא ריקין.															■	א:	
מימיהן של בית אבא לא היו אופין פתין גריצין אלא ריקין.	רבן גמליאל:														○	א:	
מה נעשה לבית אביך, שהיו מחמירין על עצמן ומקילין לכל ישראל להיות אופין פתין גריצין וחררין.	אמרו לו:														⚡	א:	
היכי דמי?															^	א:	
אי דאנח עירובי תבשילין															!	א:	
מאי טעמא דבית שמאי?															⚡	א:	
ואי דלא אנח עירובי תבשילין															!	א:	
מאי טעמא דבית הלל?															⚡	א:	
לעולם אימא לך שלא הניח עירובי תבשילין, וכדי חייו שרו ליה רבנן.	רב הונא:														!	◇	א:
ורב הונא לטעמיה															■	א:	
מי שלא הניח עירובי תבשילין אופין לו פת אחת, וטומנין לו קדרה אחת, ומדליקין לו את הנר.	דאמר רב הונא:														■	◇	א: